

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 34-4

De moeder stond aan de oever van het kanaal. Haar zoontje was in het water gevallen en dreigde te verdrinken. "Red hem toch; doe toch iets," smeekte ze, buiten zichzelf van angst. Er stond een gespierde jongeman toe te kijken maar hij deed niets. Het einde van het jochie leek te zijn gekomen. Zijn kracht nam af en zijn wilde pogingen om zichzelf boven water te houden waren verdwenen. Het zou nu niet lang meer duren...

Toen sprong de sterke jongeman opeens het water in. Met een paar stevige zwemslagen bereikte hij de onfortuinlijke jongen en haalde hem eruit. Net op tijd gered.

"Waarom redde je hem niet eerder?" vroeg de huilende moeder.

"Dat kon ik niet," antwoordde de jongeman, druipend van het water. "Hij had ons allebei zeker de diepte in getrokken omdat hij zo wanhopig probeerde zichzelf te redden. Pas toen hij zwak werd en niet langer vocht, kon ik hem zonder veel moeite het water uit sleuren!"

Hulpeloosheid

Helpt God wel? Lijkt het alsof je gebeden niet beantwoord worden? Fluistert de vijand je misschien toe dat God hard, onbarmhartig en liefdeloos is? Ik zal je vertellen hoe God is.

"Hij geeft het licht van de zon aan goede en slechte mensen. Hij laat het regenen voor schuldigen en onschuldigen." (Mattheüs 5:45)

Toen Jezus aan het kruis hing vroeg Hij God met Zijn laatste kracht om vergeving voor de mensen die Hem aan het kruis genageld hadden. Vlak voor Zijn kruisiging stond Hij op de Olijfberg. Hij wist dat Zijn dagen geteld waren. Zijn missie zat er bijna op en Hij huilde over de opstandige, ongelukkige mensen in Jeruzalem. Met Zijn profetische oog zag Hij de verwoesting die de stad te wachten stond en waaraan ze niet kon ontsnappen. Dat is God.

Hij is een vergevende God, een liefhebbende God. Ook een God die het kwaad en het duister hartgrondig haat, maar evengoed een God die steeds weer zoekt naar vergeving en genade. Als Hem dat gevraagd wordt.

Wanneer Hij het leed van de goddeloze mensen ziet, hun lege en oppervlakkige vreugden, hun diepe teleurstellingen en hun voortdurende strijd met hun lijden en pijn en hoe ze meegesleurd worden naar een onzekere en duistere toekomst zonder Zijn hulp, breekt Zijn hart en wil Hij niets liever dan hulp bieden. Als Hem dat gevraagd wordt.

Een ongelovig mens ontvangt maar al te graag hulp als het de tijdelijke, aardse dingen betreft. Maar zodra God ook geestelijke hulp biedt, draait de trotse mens zich om en rent hij snel de andere kant op. Weg, weg van het licht. Hij wil niet bekeerd worden. Hij is de baas van zijn eigen leven. Maar gebed is voor de hulpelozen. Voor hen die bereid zijn om de hulp van God te accepteren. Een mens die niet langer wegvlocht voor God wordt door Zijn licht beschenen. Zijn licht straalt in alle uithoeken van het hart en legt alles bloot.

Wat is de mens dan opeens klein in de aanwezigheid van God. Menselijke trots is verdwenen. *'God, ik ben een zondaar. Wilt U mij in genade aannemen?'* (Lukas 18:13)

En dat is je kracht; je hulpeloosheid. Hulpeloosheid is de enige manier om recht en eerlijk voor God te staan. Ontdaan van alle franje, eigen kracht en maskers. Je hulpeloosheid is je krachtigste smeekbede die door de Vader direct en liefdevol herkend wordt als een oprechte kreet om hulp. Vanaf het eerste moment dat je je ogen op Hem richtte hoorde God je gesteun en zag Hij je verlangen. Maar zolang wij nog strijden in onze eigen kracht, met onze menselijke mogelijkheden en proberen om onszelf te redden, staan wij Gods hulp alleen maar in de weg. Om tot het geloof te komen moeten we de vallei van onze eigen wil en kracht doorkruisen om uiteindelijk in de velden van hulpeloosheid voor Gods aangezicht neer te vallen. Slechts dan gaan we het wonder van Zijn liefde begrijpen en ervaren we daadwerkelijke antwoorden op onze gebeden.